

*Трачик Оксана Степанівна,
студентка магістратури спец. 012 «Дошкільна освіта»
Науковий керівник – к. пед. н., доц. Пагула Т.І.
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний
університет імені акад. С. Дем'янука»*

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ МУЗЕЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ В СУЧАСНОМУ ЗДО

Сучасна українська освіта розвивається в контексті нової парадигми освіти – особистісно-орієнтованої. Ця парадигма головним суб'єктом навчально-виховного процесу визначає дітей дошкільного віку, кожен із яких представляє унікальну особистість зі своїми інтересами, зі своїми потребами, зі своїми бажаннями. Завдання педагога насамперед побачити цю «унікальність» та створити доцільні умови для її розвитку.

Про необхідність організації діяльності дітей дошкільного віку з огляду на їх вікові та індивідуальні особливості, говорять безумовно і психологи, і педагоги. Цю вимогу прописано й у Базовому компоненті дошкільної освіти. Відомо, що Базовий компонент орієнтує педагогів на формування у дітей дошкільного віку ключової компетенції – «навчити вчитися». Це відбувається на заняттях в сучасному ЗДО через формування в дітей дошкільного віку універсальних навчальних процесів.

У контексті теми дослідження актуальним є пізнавальний інтерес дітей дошкільного віку, який безпосередньо пов'язаний із універсальними навчальними діями. Пізнавальні дії формуватимуться і надалі розвиватимуться тоді, коли матеріал що вивчається, у дитини дошкільного віку активізує інтерес, а він завжди рухає людину до діяльності. Одним із засобів розвитку пізнавального інтересу дітей дошкільного віку є музейна педагогіка.

Поняття «музейна педагогіка» було введено ще на початку ХХ ст. в Німеччині. Вперше питання МП розглядали А. Ліхтварк, А. Рейхвен, Г. Фройденталь. Спираючись на їхні теоретичні положення, наші вітчизняні дослідники-педагоги почали розробляти рекомендації щодо використання МП у освіті людей. У цьому

напрямі заслуговує на увагу робота доктора педагогічних наук, професора, мистецтвознавця Б. Столярова «Музейна педагогіка. Історія, теорія, практика». Навчальний посібник написано на стику музесзнавства та педагогіки. Такий підхід у створенні книги можна пояснити тим, що сам музей та експонати в ньому є засобом, а методи та прийоми використання даних засобів у вихованні та навчанні підростаючого покоління – педагогічними.

На сучасному етапі модернізації вітчизняної освіти взаємодія музею та системи освіти перейшла у якісно нову фазу розвитку, яка відкриває можливість забезпечення поетапного та педагогічно коректного розвитку здібностей особистості за допомогою багаторівневих музейно-педагогічних програм. Освітня діяльність музею є специфічною формою музейної активності, що характеризується освітньою спрямованістю, в основі якої лежить суб'єкт-об'єктна та суб'єкт-суб'єктна взаємодія з дітьми дошкільного віку.

Сьогодні «музейна педагогіка» допомагає організувати діяльність дітей із вивчення насамперед історії культури рідного краю. Досить великий інтерес у цьому виявляють діти дошкільного віку. Їм через особливості віку характерна допитливість, характерна яскравість сприйняття побаченого. Музейні експонати розвивають живу цікавість дітей дошкільного віку, у них з'являється бажання доторкнутися, детальніше вивчити предмети, з якими їм не доводилося зустрічатися в повсякденному житті. Це невідоме активізує пізнавальний інтерес. У дітей дошкільного віку починають формуватися пізнавальні універсальні навчальні дії.

У даному аспекті ми розглядаємо музейну педагогіку як методологічну основу насамперед створення сприятливих та доцільно ефективних умов (організаційних, науково-методичних, інформаційних, кадрових та ін.), необхідних для розвитку та саморозвитку особистості, які сприяють досягненню продуктивності спільної діяльності учасників педагогічної взаємодії та прискоренню процесів розкриття особистісного потенціалу дітей дошкільного віку.

Таким чином, музейна педагогіка спрямована на створення відкритого освітньо-розвивального середовища, в якому створено всі

умови загальнокультурного та духовного розвитку особистості, що орієнтує нас на розробку більш досконалих моделей підготовки підростаючого покоління до професійного самовизначення у стінах сучасного ЗДО.

Теоретичною основою дослідження послужили наукові праці у сфері теорії музейної педагогіки, що розглядають музейну експозицію як наочну форму художньо-естетичного навчання та орієнтовану на формування у дітей дошкільного віку ціннісного ставлення до культурно-історичної спадщини.

Аналіз наукових досліджень сформував авторську думку, що сьогодні не повною мірою використовується ресурс музейної педагогіки в системі сучасного ЗДО, виділяється актуальність та доцільність глибшого дослідження педагогічного потенціалу музейної педагогіки, що зумовило вибір теми моєї кваліфікаційної роботи.

Список використаних джерел

1. Гайда Л. А. Музей у навчальному закладі. Київ: Шкільний світ, 2009. 128 с.
2. Канюк І. Міні-музеї у дитячому садку. *Палітра педагога*. 2019. № 5. С.6.
3. Караманов О. В. Музейна педагогіка в контексті багатокультурного освітнього середовища в Україні. *Шлях освіти*. 2012. № 2 (64). С. 8–11.

*Химчук Катерина Сергіївна,
студентка магістратури спец. 012 «Дошкільна освіта»
Науковий керівник – к. пед. н., доц. Пагула Т. І.
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний
університет імені акад. С. Дем'янчука»*

РОЛЬ КОРЕКТУРНИХ ТАБЛИЦЬ У РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Предметне розвивальне середовище закладу дошкільної освіти – це система матеріальних об'єктів діяльності дитини, що функціонально моделює зміст її духовного та фізичного розвитку. В